

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben hához hordva és vidékre
postai megküldésel:

Egész évre 4 frt — kr.
Félévre 2 frt — kr.
Negyedévre 1 frt — kr.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetéseket jutányosan számítunk.

Hivatalos hirdetéseknek 100 szög
1 frtért közöltetnek.

Kincstári bélyegdij minden hirde-
tésért 30 kr.

SÁTORALJA

Zemplénnvármegye közérdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG

ÉS
KIADÓHIVATAL

hova a lap szellemi részét illető
közlemények s az előfizetési pénzek,
hirdetési kéziratok s díjak és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalá-
sok intézendők:

Sáro-patak, Kossuth-utca 175. sz.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Bérmertetlen leveleket nem fo-
gadunk el.

Nyilttér minden sora 20 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Steinfeld Jenő.**

Győzelem! Győzelem!

Csak egy nap még — és felvirradunk arra a napra, mely a világtörténetben a legnagyobb fontosságú. E napok ugyan mind nagy fontosságúak, de ezek között a legnagyobb a holnapi nap. E napok és a holnapi is évfordulói azoknak, melyekben azok az események történtek, melyek oly nagyfontosságúvá tévők az utókorra ama napokat. Emléknapok tehát ezek, — még pedig melyeket nagy és szent ünnepléssel ünnepl meg a keresztény világ. Az esemény — mi e ránk nézve legnagyobb fontosságú napon ment végbe: a Jézus feltámadása.

Igen, a keresztre feszített Jézus csak három napig maradt a koporsóban. Harmad napon megnyílt a koporsó s lakója feltámadott, életet nyert újra. *A koporsó a győzelem emléke oszlopa lett!*

És a népek milliói — folyton szaporodva számban, növe erőben — már csaknem kétezer éve szent lelkesedéssel kiáltják egy-egy ily napon: Győzelem! Győzelem! Örömhangok ezek. A legfelségesebb ödv-kiáltások. Az örvendező léleknek leg-összintébb nyilatkozásai.

A koporsó a győzelem emléke oszlopa lett! — Oh hát lehet-e nagyobb ok csakugyan az örvendezésre ennél?! A koporsót rettegthette a Krisztus előtti világ, mint a végmegsemmisülés symbolumát. És ime a Jézus bebizonyítja, hogy a koporsóból élet támad, még pedig tisztább és örökké tartó és olyan, melyhez csak a koporsón keresztül lehet eljutni.

Győzelem! Győzelem! Hangozzék e két szó a mi ajkunkról is! De vajjon miért? Vajjon van-e okunk e nagy örvendezésre? Mi tétetett le abba a koporsóba, mely annak a győzelemnek lett emléke oszlopa? Mi kelt abból életre, mi ide s tova kétezer éve lelkesíti az emberiség jó részét? Test csupán? Anyag, mi eszköz csupán e világban? — Ha csak ez volna, akkor nem illenék hozzánk, a diós emberi nemhez, e nagy öröm, e legszentebb lelkesedés, mert úgy csupán a testi haláltól való megszabadulás reménye volna az ok e lelkesedése.

Abba a koporsóba az igazság és az általános szeretet is letételek. Ez a kettő pedig az, mi e teremtett világot értékessé teszi. E kettő nélkül az élet az emberre nézve, csak állapot lehet, melyet tűr, mert nem tehet ellene, de értéke semmi nincs rá nézve; nincs benne semmi, mi édessé, kívánatosá tenné azt.

Jézus ezt a kettőt: az igazságot és általános szeretetet képviselte. S mikor őt koporsóba menni kényszerítették azt hitték, hogy ezeket is koporsóba zárják vele együtt; azt hitték, hogy koporsóba zárják az igazságot, mely pedig eredeténél fogva örök, vezére az embernek, alapja az emberekből alakult társadalmi életnek; azt hitték, hogy koporsóba zárják a szeretetet, mely magasabb eredetű mindennél, mely egyedüli boldogítója az embernek, összetartója a társadalmi életnek.

És ez az igazság, ez a szeretet életre kelt a koporsóból! Napról-napra erősödik.

Napról-napra nagyobb értéket ad az életnek. A társadalomnak alapját napról-napra biztosítja; a társadalom alkotó elemei között a viszonyt szorosabbra fűzi.

Van okunk tehát a legszentebb lelkesedéssel kiáltani: Győzelem! Győzelem! A koporsó a győzelem emléke oszlopa lett.

De azért elbizakodottakká ne legyünk! Sőt ez az öröm ösztön legyen arra nézve, hogy igyekezzünk ezt az igazságot és szeretetet a maga egész valójában megismerni és a társadalmi életben felhasználni, mert sok tekintetben érezhetünk még hiányt, különösen részletekben, a mi ugyan az aggodalomra nem adhat okot: de örömünkbe sok keserű cseppeket is bele vegyít!

Most e nagy emlékünnap is alkalom legyen arra nézve, hogy ezt az igazságot és szeretetet — mely a koporsóból kelt életre — mind jobban-jobban megismerjünk; legyen alkalom továbbá arra nézve is, hogy szerezzünk erős elhatározást, hogy a megismert igazságot és szeretetet igyekeznünk fogunk a társadalmi életbe mind nagyobb-nagyobb mértékben átültetni.

Igazság és szeretet vezérelje lépéseinket! Igazság és szeretet hassa át egész lényünket, minden cselekedetünket! Így boldog társadalomnak boldog alkotó elemei leszünk: s csupán így nyithatjuk méltóan a holnapi nagy naphoz, méltóan a Jézushoz — ajkunkat az öröm hangokra:

Győzelem! Győzelem! * *

TÁRCSA

A r a n g.

— Elbeszélés. —

— A Sátoralja eredeti tárcsája. —

Egy reggel a harangozó vígan, fűtörészve ment az útezen, mert bőséges jutalomra volt kilátása. Az öreg Csernathy báró, meg leánya, a szép Sarolta bárókisasszony halottak.

A faluban az asszonyok kíváncsian futottak ki az útezaajtóba az arra vígan haladó harangozó elé.

— János bácsi! Igaz hogy meghalt a méltóság, meg a kisasszony is? En Istenem!

— Igaz hát! a bárók is meghalnak, meghalt biz a mindakettő.

— Hát hogy?

— Hát jól, úgy a hogy az ember meghal. Az úr beteg volt s hogy a kisasszony meghalt, a méltóság is.

— Hát Istenem, Istenem, hogy halt meg a kisasszony?

— Száraz a torkom.

— Eredj Zsuzsi, hozz egy pohár pálinkát! Oh úgy sajnálom azt a szegény szépséges szép kisasszonyt, azt mondják meghasadt a szíve.

— Meg. Meghasadt. Bizony meg. Tudjátok, szerette a tisztartó fiát a Kondoros Lajost, s az öreg méltósága ellenezte.

— Istenem, Istenem ez szomorú dolog is, még a bárókisasszony is meg tud halni a szerelemtől. Szegény, szép kisasszony.

A harangozó tovább ment, most o volt a legfontosabb személy és sok asszonynak elmondta a keveset, mit tudott, míg elért a kastélyba. Ott volt dolga. Kettős ravatalt állítottak a zsinertemben.

A Csernathy bárók ösidéktől fogva Cserfaluban laktak s a cserfalusi nép legöregebbjei is mindig emlegették a fényes úri család, a nagy részfedelű kastélyt, melyben a Csernathy bárók laktak emberemlékezet óta. Régen hűbérurak voltak s Cserfalu és környéke: a Csernát-patak egész völgye remegve várták a hatalmas úr parancsát, mikor százával s ezrével hajtották a népet a vadászatokhoz az ostoros hajtók. Azóta lefolyt pár száz esztendő, az úri jogokat eltörülte a törvény, a mi megmaradt, azt elvitte a bécsi élet, mert a Csernathyak az udvar verőfényében slukterezve utolsó dominiumokat is az estélyeken fényelgették el.

A család végső tagja, a gógós Csernathy Kázmér már elhagyta a fényes fővárost, melyben nem teltt már kocsiakra, estélyekre s könnyű nagyúri passziókra s lehúzódt az ősi Cserfa-

lusi kastélyba, hol 200 hold birtokból tengődött, átkozva az újrafordult társadalmat, mely eltipporta ősi jogait s nyomtalanul suhant előre, a múlt emlékeibe temetve a Csernathy bárók régi fényet.

Felcségsége rég elhagyta a bárót, büszke grófi lány volt Bécsből, aki nem tudta elfeledni Bécsét — főleg mivel itt csak zsiros parasztokat látott, urat nagy, igen nagy ritkán, mert a báró rettenetes gögében inkább eltemette magát, mintsem meglássák szegénységét, a vixolatlan szobákat, festetlen falakat s a Sarolta leánya, a bareness szegényes öltözetét, a fehér batizt-ruhat.

Mert Sarolta volt a báró szemefénye s büszke ábrándozással várta a báró a mesebeli herceget, ki majd eljön s a Charlottét, mint a hogy lányát nevezze, elviszi majd fényes hercegi városába s az öreg Csernathy báró vénségére ismét nagy löval fog kocsiakázi s előkelő úri passziói lez-
nek. Finom, drága szivarokat szív a mostani kúbak helyett s nagyúri könnyűvérséggel szórja majd a pénzt, a hogy megkivánja a rang.

És a nagy képramas, buzogányos mogorva ösök ott a falakon egyre biztatták a bárót naiv ábrándozásaiban, mikor hárszú teli estéken a a cimeres kandallóból rá-rálobogtak a lángok a régi hűbéres utakra.

— El fog jönni, el kell jönni mondogatá ma-gában, a név, a rang nem veszhet el, mások is voltak nehéz napjai a családnak, tesszem a

VEGYES HIREK.

T. Olvasóink szives figyelmébe!
Szerkesztőségünk elhatározta, miszerint t. olvasóink között *időközönként* pályadíjakat tűz ki lapunk irányával meg-
egyező *íránycikkek*re és nemesen szóra-
kötött *tárczatickek*re. Ez elhatározását
már az alkalommal óhajta megvalósítani
s két pályadíjat tűz ki. Nevezetesen:
10 évi koronát egy, lapunk program-
jának megfelelő *íránycikkek*re, és ugyan-
csak 10 évi koronát egy legjobb *tárcza-*
*cikkek*re. — Mindkét pályázatunkra szánt
és jelítés levéllel ellátott művek beadási
határideje **1895. május hó 1.** E határ időn
tul érkező pályaművek *nem vétetnek figye-*
lembe. E pályázatainkra beadott művek
a szerkesztőség tulajdonába mennek át
s a szerkesztőség fentartja magának a
jogot arra nézve, hogy az esetleg díjazás-
ban nem részesült munkák közül a
jobbakat a „*Sátoraljá*”-ban közölhesse.
Tisztelettel a szerkesztőség.

Halálozások. Baró Balassa István alsó-
hrabóczi földbirtokos folyó hó 8-án, c.lete 54.
évében elhalt. — Hlavathy Janos s.-a.-ujhelyi
lakos ügyvéd nej-e: sz. Tamaska Terézia asz-
szony hossza szenvedés után folyó hó 9-én
a reggeli órákban vált meg a földi élettől.
Földi maradványai folyó hó 11-én rétettek
örök nyugalomra.

Elismerés. A vármegye közigazgatási bi-
zottsága Csurgoviez György szalóki görög kath.
lelkész iránt elismerését fejezte ki azon haza-
fias tettéért, hogy a tójtájk iskolás gyerme-
keket és általában hibeit magyar szóra oktatta.

Községek neveinek átváltoztatása. A va-
ranói járás területén lévő Bánszka község
Bánaszlakra, Kopurka község Kófalura, Juszkó-
Volga község Jozsefvölgyre, Rudly község
Ércfalura, Csakly község Csakfalvára, Zamuto
község pedig Úpalhgyere kérték megváltoztatni.
A kezdeményezés Füzeses György főszolga-
bíró érdeme.

A sátoraljauhelyi kereskedő tanonc iskola
ügyében a járás főszolgabírája a következő
végzést hozta: Miután a kereskedők által folyó
év január hó 24-én megtartott értekezleten a
kereskedő-tanonc iskolának felállítását elhatároz-
tatták s ezen határozat szerint, annak már folyó
év április hó 1-én meg kellett volna nyitnia,
mind ez ideig azonban a megnyitás iránt meg-
csak az előintézkedések sem tettek meg, s így
ezen iskolának elhanyagolása, a kereskedők
részeről mintegy szándékosnak mutatkozik, to-
vábbá miután a kereskedő-tanoncok Sátoralja-
Ujhely városban egyáltalán nem iskoláztatnak,
s az 1884. évi XVII. t.-cz. ide vágó rendelke-

zései foganatosítva nincsenek, a éppen ez ok-
ból a kereskedők, kérdőre vonatásuk alkalmával
a külön kereskedő-tanóc iskola felállítását és
fentartását költségeire magokat kötelezték, végre,
miután a kereskedő-tanoncoknak továbbra is
iskolázatlanul hagyása nemesak lelkiismeretbe
vágó dolog, hanem egyes törvénytelenség:
addig is, míg a sátoraljauhelyi kereskedők az
általuk szándékolt tanonciskolát végleg szer-
vezik, felügyeleti jogomból és köteletségemből
kifolyólag, az 1884. évi XVII. t.-cz., valamint
a vallás- és közoktatási miniszter úrnak az 1893.
év szeptember hó 4-ik napján 24,784. szám
alatt kelt rendelete alapján, az alábbi intézke-
dést teszem, s felhívom a tanonc tartó keres-
kedőket, hogy rendelkezéseimet pontosan teljes-
sítsék, mert ellen esetben a törvény teljes szig-
gorát fogom alkalmazni. A kereskedő-tanóc
iskola, a sátoraljauhelyi status-quo ante alapon
álló izraelita hitközség iskola helyiségében folyó
hó 11-ik napján megnyitották. A beiratások a
nevezett iskola helyiségében folyó hó 11. és 12-ik
napjain (szerdán és csütörtökön) d. u. 4-6
óraig teljesítetnek. Az iskolai előadások két
csoportban folyó hó 17-én veszik kezdetüket,
és pedig az I. csoportba beosztott tanulók ked-
den, csütörtökön este 6-8-ig, vasárnap d. u.
4-6-ig. A II. csoportba beosztott tanuló hétfőn,
szerdán 6-8-ig, vasárnap d. u. 4-6-ig köte-
leskedő iskolába járni. A rendes iskolázataért a
kereskedők felelősek. A kereskedő tanonciskola
ideiglenes vezetésével, úgy is mint igazgatót
Schneider Jakab okleveles tanítót évi 250 frt,
és Kende Antal okleveles tanítót évi 200 frt
fizetéssel illetve tiszteletdíjjal megbízom. Az
iskola szükségletei külön végzéssel lesznek meg-
állapítva és kivetve. A kereskedő tanonciskola
ideiglenes bizottság tagjaiul: Schön Sándor,
Behyna Miklós, Lovy Miklós, Kellner Ede, Lan-
desmann Miksa, Hercz Armin, Kornfeld Mór
kereskedő urakat kinevezem, s felkérem, hogy
az iskola és annak rendszeresítése érdekében
buzgólkodjanak. Mindez intézkedéseimről a vá-
rmegyei tek. kir. tanfelügyelőzék, S.-a.-Ujhelyi
város előjárósága és a helybeli összes keres-
kedők, valamint Schneider Jakab id. tanonc
iskolai igazgató — további megfelelő eljárás
alatt is — és Kende Antal tanító értesítetnek.
Kelt S.-a.-Ujhely, 1895. április hó 5. *Barthos*
József, főszolgabíró, mint I. fokú iparhatóság.

Részeg vendég áldozata. Szedliske szemlén-
megyei községben, mint varanói tudósítónk
jelenti, a múlt este nagy robajjal nyitott be a
Blum-féle kocsamába egy részeg paraszember s
olyat vágott botjával a függő lámpára, hogy
apró darabra törve lezuhant s az alatta álló
10-12 éves leánya esett, a kinek a teste
egyszerre langba borult. A leánynak, mire a
tízlet elolthatták teljesen összegegett az arca,
a feje a dereka s noha azonnal orvosi segítséget
hoztak, életbenmaradását remélni sem merik.
Az áldozatnak teljesen kiégett a szeme s ha
valahogy életben maradna is, örökre vak és
bena lenne. A följelentést megtették.

— **Április 13.** 1849. ápr. ápr. 13-án Deb-
reczenben a képviselőház zárt tanácskozma-
nyában éppen azon hiba követtetett el, mely
II. Rákóczy Ferenc az ónodi gyűlésen 1707.
évi június 14-én a függetlenségi nyilatkozat
elfogadásával. Kossuth Lajos indítványa a követ-
kező volt: 1. Magyarország önálló és független
európai államnak nyilvánítottatik; 2. a Habsburg-
Lothring dynastia az ország feletti nralko-
dásból kizáratik; 3. Magyarország minden más
állam irányában barátságot tart; 4. míg a kor-
mányrendszert a nemzet megállapítaná, az or-
szagot ideiglen egy kormányzó-elnök, a melléje
veendő miniszterekkel igazgatja. A képviselő-
ház akként határozott, hogy a következő nap
nyilvános ülésben a függetlenség kijelentessék.
Mi másnap meg is történt.

A vármegye házipenzárának mult 1894.
évi zarszámadásait folyó hó 9-én tárgyalta az
állandó választmány. A bevételek főösszege
127.847 frt 07 krt., a kiadások 127.684 frt 85
krt tesz ki. A pénztári maradvány 162 frt 22
krtban állapítottatik meg.

Adóhatalékok bekebelezése. A szerencsi
járás néhány községében, a községek mint er-
kölcsei testületnek adója felszaporodott, minek
következtében a s.-a.-ujhelyi m. kir. pénzügy-
igazgatóság annak bekebelezését már megkérte.
Abból az alkalomból, hogy az alispán ezen zá-
logjogi bekebelezésekről tudomást vett, elren-
delte, hogy a főszolgabíró a hátrálékok össze-
geket fizettesse ki, a zálogjogot töröltesse és a
mulasztó községi közegeket vonja felelősségre.

Tokajból írják lapunknak, hogy ott a szőlő-
működés már javában hozzá fogtak, az újra
telepítés munkája rohamos erővel halad előre.
Ebből következik, hogy a kopár területek adás-
vévés tárgyát képezik.

Állami segély. A vallás- és közoktatás-
ügyi m. kir. miniszter Mad városának 1250 frt,
és Tokaj városának 3400 frt segélyt utalva-
nyozott, hogy a felállítandó kisdudóvódk ré-
szére szükséges területeket megszerezhessek.

A s.-a.-ujhelyi ipartestület kezdeménye-
zése következtében, f. hó 6-ára egy társas va-
csora tervezetett a „Magyar Korona” vendéglő-
ben megtartatni. Mint értesülünk, a társas va-
csora részvételenség indokából meg nem tartatott.

Köszönet. A vallás- és közoktatásügyi m.
kir. miniszter, Púza Sándor prépost és zem-
pléni főesperesnek, továbbá dr. Kun Zoltán
orvosnak, kik a sárospataki állami tanítóké-
pezde 25 éves fennállási jubileuma alkalmával,
az ifjusági jótékony egyesület részére 100,
illetéleg 50 frtnyi adományt tettek, valamint
mindazoknak, kik az említett ezétra kisebb
adományokkal hozzájárultak, a tanügy érde-
kében tanusított áldozatkésztségükért, elismerő
köszönetet fejezte ki.

Említettük már lapunkban, hogy a nagy-
azari bíró választás ellen felelbezés adatott be.
Mint Galszicsról írják nekünk, a vármegye
bizottsága a felelbezeést elutasította és a va-
lasztást jóváhagyta.

törökülások idején, akkor is egy Csernáthy
Charlotte mentette meg a családot, mikor férj-
hez ment a Lánchegyi grófnöz. Micsoda fény
volt az! Elmondják a családi iratok, a Csernáthy
Félix báró naplója. S az öreg báró felkelt, át-
ment a könyvtárba s a régi rézgyertyatartó
fölszerelve olcsó kis gyertyával, elővette a Cs-
ernáthy Félix három százados avult naplóját, me-
rengve a máltán, rozsdásnak, fényesnek, ragyo-
gónak látta a jövőt.

A szép Sarolta báróné, a tizenhat éves gyö-
nyörű lány, ki ép első fejlesében volt ragyogó
női bajának, ezalatt a kastély másik szobájá-
ban álmodott: nem jutott eszébe a rang, a fény,
a pompa, hanem elfeledve rangját, apja nagy
ábrándjait, látta magamagát egy galambúcsos
kis ház úrnőjeként, melléje állott Kondoros
Lajos, a tisztató fia. Mert Kondoros Lajosnál
régén szerettek egymást. Mikor Kazmér báró
hazajött Bécsből s három hónap múlva elment
neje, a kis Sarolta csak pár éves volt s a tiszt-
táró hasonló korú kis fiatalokat eljászadozott.

Az öreg bárónak nem is tetszett a „paraszt-
barátság” — mint magában gyakran mondogatta.
— De egy öreg tanítóiskasszonyon kívül nem
volt módja más nevelő népet tartani s kénytelen
volt belenyugodni. Határtalan gözjében különben
meg volt győződve, hogy a két vér marad, s az ő

szemében mintegy köteleseget teljesített a tiszt-
tartó fia, ha mulattatta lányát, ha játszóhársa
volt neki.

Igy nőtt fel a két gyermek, hovatovább ke-
vesebbet érintkezve egymással de hovatovább
forróbb, egymás után vágakodóbb szívevel. Csak
néha, ha a kertben találkoztak s ha a fiú nagy,
melázó fekete szeméivel nezett a leány epedő
kék szemébe, csak akkor mondtak el egymás-
nak a szíveikben hullámozó érzelentenger mély-
ségeit. Ez a hangtalan beszéd, ez a csendes,
néma lelki összekapcsolódás füzte őket annyira
össze, hogy a mernőki tanfolyamról olykor haza-
térő ifjú s a kertben sétálgató leány tisztá,
örök szerelmők tudatában nem is e világban
élt, s viszonyukból számízve volt a mi földi.

Egyszer az öreg Csernáthy báró betegeskedni
kezdett. Tán az egyforma élet unalmassága,
tan az élet fájának maguktól hulladozó levelei,
elég az, hogy az öreg báró többet fekiült, mint
fennjárt. Ragyogó, képzelgő, gögősi álmai a fel-
támadó dicsőségről még jobban kinozták akkor,
mikor a lazus, álmatlan éjszakákon a huzaga-
nyos, panczelos ösök arczképei s velők a régi
fényes élet felelevenedni látszottak.

Sok levelet írt. Neje, ki Bécsben élt s leányát
megnozni csak egyszer jött le egy évben, azt
írta, hogy kerőt küld a házhoz. Valódi grófit, a
kinek ösei nem voltak hűbérurak, de nyolcz-tíz
őse már van, s hajdani származását feledtetik
milliói. Az öreg báró átmelegedett a levélre.

— Álmaim, álmaim — suttogá — lám be-
teljesedtek

S diadalmasan nézett Csernáthy Félix bíbor-
palástos arczképre, hogy imo ismét teljesedik
a régi családi fordulat. A vér ismétli magát.

Előhívatta leányát s elmondta neki nagy ál-
mait, fényes kilátásait, a ragyogó világot, hová
ha meglhania is, de vissza akar térni, hogy még
egyszer ragyogva, fényben kocsizzék a Práteren,
mint illik a büszke, gögősi Csernáthy vérhez.

A leány csendesen hallgatót, de szívét el-
hagyta a vér, halálszínült az arczára. Holnap
itt lesz a kéro Graf von Habenstein, katonatiszt,
kinek régi arisztokrata név kell, milliói meg
vannak: szép, fiatal katonatiszt, a kit még sze-
reted is lehet, tere hozzá, ha a mi körünk
megkivánnak az efféle lateiner dolgokat.

— Atyám! felelte a leány, én nem leszek
soha annak az embernek neje. Nekem nem kell
a fény, a pompa. Tizenötny éve élek itt e fal-
un, nem tudnék beleszokni — és mást szeretek.

Az öreg gróf elremült arczczal ült le agyán.

— Mást? Te, itt? — kiálta vadúl — egy
Csernáthy Charlotte szeret itt e falun, zsirus
parasztok között mást? Hihetetlen, örült beszéd.
Ki hát az a boldog, kit a baroness „szere?”
kérdé leírhatlan gúnyval. Csuka Pista a ko-
vacs, vagy tan a paraszds kocsisom a Tabajdok
Gyuri? hahahaha! Megörülök öseim, nevem!
egy Csernáthy-vel!

— Atyám — mondta a leány — kuméld magad,

A s.-a.-ujhelyi ker. betegsgyógyozó pénztár közgyűlése

f. évi márczius hó 31-én tartott meg, hol az elsőki megnyitón kívül az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak a számadásokra vonatkozó jelentése tudomásul vétetett, s az alapszabályok 25. §-a értelmében a felügyelő-bizottság eddigi működési köre megszűnven, új választás rendeltetett el. Megválasztottak: Fleiszner Frigyes, Hericz Sándor, Ajus Ferencz, Fazekas János, Vass Gyula, Weinstock József. A 28. §. értelmében bírósági tagokká elválasztottak: Kremiszky Ferencz, Mendik János, Lászlófi Henrik, Wald János, Frenkel Antal, Dankó Ferencz, póttagokul: Pálesz Károly, Ferencsik Mihály, Kremer Jenő. A tartaléktöke elhelyezéséről a közgyűlés új intézkedett, hogy 500 frt valamely pénzintézetnél elhelyeztessék gyümölcsözöttes végett 1200 frton pedig a „magus miniszteri” rendelet értelmében érték papír vásároltatik. A tagkönyvecskéik, a melyek eddigelé 12 krért árusítottak s annak beszerzési ára tulajdonképen csak 6 kr. Adam Antal indítványára ezentuli elarusítása 8 krban állapított meg. Ezzel a határozattal csak könnyűtettek az alkalmazott helyzetén s ilyen intézkedést talán a tagdíjakra nézve is lehetne tenni. Az igazgatóságig vagy elsőnek az az alapszabályok egyes pontjait ha önkényileg átlépik a közgyűlésen alkalma lett volna fevilágosítással szolgálni, de hát miért, miért nem — a mint látszik — nem tettek, pedig igen ráferne egy kicsi világosság a zárszámadás egyes homályos pontjaira nézve. De miért? Hisz van felügyelő-bizottság, elfogad s aláír az mindent láttatlanul is. Ezt az eljárást a magunk részéről helytelenítjük, mert ismerve a ker. betegsgyógyozó pénztár nehéz szerkezetű könyvelési rendszerét, a legkötönyebb hivatalnokai kar által is megtörténhetik a tévedés, a mint ez a sárospataki és terezali postatakarékpénztári befizetési lap helytelen bekönyvelésénél elő is fordult. Azonban ez helyreigazítottat. S ez nem a felügyelő-bizottság felfedezése volt, hanem a vidékről beexpediált kisegítő. No, de essünk túl a multon, s adjunk örömlínek kifejezést az által hogy *rend nagyon* s a mostani felügyelő-bizottság ügyköre látás, *utánanézés* lesz, mert értenek ugy az egyszerű, mint a kettős könyvitelhez is. S a pénztárnok, könyvvéltapintatos vezetése megismertetendi velük a nehéz szerkezetű könyvvezetést is, és megmentendik a pénztárt olyan fölösleges kiadástól, hogy a vidékről ezentul nem kell kisegítő. Ugy legyen!!

Csodabogar. Városunk házain a következő falragasz olvasható, közöljük a mint van, eredetiben: A világhírű gondolat olvasó és büvész Van szerencsem a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy Kadácsutczában fehér Gusztó felházában lent azudvarba ahátolós lakas jobbra első ajtó van a világhírű gondolat kitaláló és büvész által, a mely azonkívül minden kártyavetés nélküli és minden szólas és kikérdezés nélkül csupán könyvekből, a melyek matematika és kabalista kiszámításból

áll, csallagászati könyvekből, arcz és tenyer vonások, könyvek által képes minden embernek a nevét a foglalkozását, az életkorát, hogy hány éves vagy hány gyermeke van az illetőnek pontosan megmondani mennyi pénz és milyen pénz van az illetőnél mit evett és mit állmodott, egy szóval az egész kedvező elmúlt és jövőendő gondolat pontosan képes kitalálni, és ezen foglalkozás m. k. helyigminiszteri engedély alatt van, a mellette mint rádás sors könyvek által és a sok kipróbálás és még tapasztalás által pediglen képes minden dologra nevez sokféle ügyekben egy jó tanácsot adni, például: szerelemről vagy valamely rendeltetéstől van szó, vagy ha házasfelek nem jól élnek, elhagyás, és elválás ügyekben perek, adóság, megbukások, tömlöcz, rágalmazás, csupás gyanuság baj ügyekben, vagy ha egyéb különböző külföldi tartományokban, boldog és szerencsés lesz e valaki, utazás foglalkozások, társaság, kereskedések, hivatal, állomások, gyermekek, mesterség tanulmányozás ügyekben és a részegest az ivásról leszoktathassa vagy egy kártyást a kártyázásról leszoktatni, és a többi. Hazi eszközkönyvekből és a sok kipróbálás és a sok tapasztalás által pediglen képes sokféle betegségi ügyekhez egy házi eszközt vagy egy jó tanácsot adni, a fent említett tudománya a legnagyobb tudományosok és hivatal urak dr., ügyvédek, kir. mérnökök, bárók, grófok, papok telkesz eszerekek is kipróbálták őt és mind alírták, hogy méltányolni érdemes, és sok-sok bel- és külföldi engedély fölött rendelkezik, mert ezt a büvészetet legnagyobb európai városokban is csudálják. A bejárás ahátolós kis ajtó nem akapu ajtóba. A tartózkodás itten csak pont 24 óra azért felkérem a melyen tisztelt közönséget sziveskedjek magát rászítani, hogy meggyőződjék érdekes számoló büvészetemről, akinek érdeke valamit meg tudni vagy aki ilyen csodákat megtekinteni és ilyen büvészetet megtapasztalni ne habozzék engemet felkeresni, mert sokan elhalasztják holnapra vagy későbbre és igen sokan jönnek mikor engemet már nem találunk itten, mert az időzés csak egy pár napig és sokan megbánják miért nem jöttek hozzám, mert azok akik voltak énámam beszélnek, hogy látták nagy csudákat, azért felkérem jöjjenek kíváncsisághól és nézzék meg büvészetemet Külön szobám van. A befizetés tetszés szerint az uraság és a zsidóság 40 kr. a közkeresztény nép 20 kr. katoná tanuló és gyermek 10 kr. A bemenet reggel 8 óratól este 10 óráig. Szegények delutan 1 óráig ingyen kiszolgálattik oly hűségen mint pénzért. Becses partfogásért esedezve kerme maradok. A ki eljön felkérem, hogy ezen zsidulatt hozzon magával vissza. Csakis levél gyanánt használható alízatos tisztelettel H. Wolf, g. k. büvész-igazgató

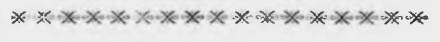
Sárospatakon a Kossuth-utczán, a Hlavathy-félc ház f. évi ápril 1-től hasznos-berbe kiadó. Értekezhetni a tulajdonosnéval.

— Nem, dél óta nem volt itt, keresd.
De az inas nem találta.
Az öreg báró ruháit kerse s felöltöztött. Tán nem feledkezett meg magáról? mormolá s elindult megkeresni leányát. A szobákban nem volt sehol. Kiment a báró a kertbe. Szóllította, kiáltotta nevét, a leány nem jött.
— Elaludt itt valahol, mormogá magában a báró, ábrándozott a holdnál s elaludt. Ah de porias! aludni a kertben.
Mikor a fenyőcsoporthoz ért. bent a fenyők homályos felsetéjében fehér alakot látott a fűben elterülve.
Leánya volt.
Szép hosszú aranyhaja hosszú palástként fedte be finom természet, szelid vonásain lágy, mélységes, tiszta alom látszott. A báró megérinté, merev volt, halott.
Az öreg báró nem hitt magának, újra érinté s in kezében ott volt a Kondoros Lajos arczképe, finom butékkal rajta e par szó: „Isten veled Lajos, engem megölt a rang.” S mellette volt a kis üveg is chlorallal, mely az öreg báró orvossága volt s mely a leánynak is orvossága lón. Odarogyott leánya mellé. Ugy találták meg a cselédek.

S a harangozó vidáman fordul be a kapun, a lelkes állíttatja a kettős ravatalt és graf von Haberstein nem tudja magyarazatát találni e csodás rejtélynek. **Caóré.**

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Csalás és közokirat hamisítás büntette miatt vádolt özv. id. Jónás Lajosné szül. Nagy Zsuzsanna mint I. rendű vádlott, Jónás Lajos II. rendű és Kántor Mihály mint III. rendű vádlottak ügyében a m. kir igazságügyminiszterium intézkedése szerint tekintettel I. rendű vádlott betegeskedésére, a tárgyalás kivételosen Sárospatakon f. évi április hó 6-án tartott meg. Özv. id. Jónás Lajosné, Nagy Evától örökségképen évekel ezeltől egy házat kapott osztályrésziül s azt férjével néhai Jónás Lajosnal egyetemesen eladtak Spitzánának, a ki a 105 frt vételár nekik ki is fizette. Időközben azonban özv. Jónás Lajosné daczára, hogy Spitzáné azért, hogy a ház teljes birtokába léphessen, költségek fejében 30 frtot is ígért, az örökadást megtagadta, sőt hogy Spitzánét kiájtáshassa, újból eladás tárgyává tette a házat s azt II. rendű vádlott Jónás Lajos által megvétette 50 frtért. Hogy az ügylet könnyebben megtörténhessék, felkeresték Kántor Mihály ügyvédet is, a ki I. és II. rendű vádlottak szerint szerződést is kötött velük. Spitzáné a maga igazának védelmére panaszt emelt özv. Jónás Lajos ellen csalás, Jónás Lajos ellen bünrészesség s Kántor Mihály ellen okirat hamisítás czimén s miután a vizsgálat során a heidézett 9 tanu vallomásából beigazolvá lett, hogy a szerződés, a melynek alapján Jónásné a házat újból eladta, nem Kántor Mihály írodájából került ki s ez által Jónásnéra a csalás, okirathamisítás büntette derülven ki, a kir. ügyész vádbeszédeje alapján I. rendű vádlott I. havi fogházra, 50 frt megfizetésére, rabtartási s egyéb felszámítandó költségekben marasztaltott el. II. rendű vádlott az ellene emelt bünrészesség és III. rendű vádlott az okirathamisítás vadja alól a kir. törvényszék által felmentetett. Kir. ügyész vádlottak terhére felelőbeesését bejelentette.

IRODALOM.

* A szépirodalmi lapok között a „Képes Csalládi Lapok” szerény, de tisztelt állást vívott ki magának 17 éves fenállása óta. E 17 év alatt munkatársai közé tartoztak és folyton tartoznak az ismert régiebb és újabb írók és költők. Minden egyes számban több jeles névvel találkozhatik az olvasó. Pompás elbeszélésein és irodalmi színvonalon álló költeményein kívül folyton-folyvást három regényt hoz, melyek nagyobb részét eredeti magyar termékek. Már ez utóbbi okért is érdemes, hogy a „Képes Csalládi Lapok” minden művelt családnak igazi családi lapja legyen. A „Képes Csalládi Lapok” előfizetési ára egész éve 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 ft 50 kr., mely posta utalványon a kiadóhivatalba (Budapest, Vadász utca 14. szám) küldhető. Mutatvány számokkal bármikor szivesen szolgál a fenti kiadóhivatal.
* Az új hármas szövetség. Nehány szó a néppártból című munka hagyta el a sajtót Marius tollal. A 126 oldalas terjedő rópiratnak (nagy 8° alakban) következő a tartalma: A fából csinált vaskarikák. A néppárt és vezetéi. A katolikus papok. A papág multja. Főuraink szerepe a multban. Mikor is alakult a néppárt? Mi lesz a néppárttal? A harmadik szövetség. A darázs fészek. A történelmi vonatkozású munka ára 1 korona. Kapható Singer és Wolfner könyvkiadó hivatalában Budapesten.

* Most jelent meg. Huszonöt év a sárospataki állami tanítóképezde életéből című füzet. mint a „Sárospataki Lapok” külön lenyomata. A képezde 25 éves ünnepele alkalmára írta és felolvasta Dezős Lajos képezdei igazgató. E nagyvonalú érdekes és élvezetes művecskét ajánljuk olvasóink szives partfogásába.

* A „Fővárosi Lapok” farsangi emlékiról. Hej! mégis csak furlangos és szarzetremelőtőn élelmes szerkesztők vannak ezen a világon! Végig táncoltuk a hosszú farsangot sok gyönyörűséggel, több-kevesebb mahaurral, három pár atlaszczipót varázsoltunk át, a sok tánczolás mián, ennyivalón lapos állapotba, s én lstenem! de hánszort jöttünk ellenkezésbe kedves

nem ősi vér, igaz érzelem tehet boldoggá csak. A kit én szeretek, az a tisztartó fia: Kondoros Lajos, meghalni tudok, lemondani róla nem.
— Ah, ah! — rikolta az öreg báró — örült vagy leány! Egy tisztartó fia merte rád emelni szemét, meg kell halnia, ha meg ömlted, te pedig hozzá fogsz menni ahöz, a kihez én akarom. Nézd végig e képeket, szennyezt nevünkre egy sem hozott; ronda, szemétnéppel be nem mooskolta a Csernathy nevet egy se. Elvezett a vérpardon hiszünk, mikor lovagta a dalnokot, ki lánya ablaka alatt dallani merészelt, de nem engedte bepiszkolni a nevet nevtelen emberekkel! El fog venni, hozzá fogsz menni keródhöz s most menj szemem elől, ne lássam ellenkezésedet. Völegényed jön, készülj a kezfogóra! Ezt parancsolom én s a rang! A leány lassan, ingadozva ment ki a szobából s hosszú, nehéz sőhaj hagyta el keblét, mintha apja iszonyú szavai légeit jéggé dermesztették volna.

Este volt már, holdvilág rezgett a kerten, mikor az öreg báró becsengette az inast.
— Küldd be a baronesst ó méltóságát!
A báró méltóságosnak szólíttatta magát, mint mondá, őseinek érdemei jogot adtak erre.
Az inas visszajött.
— A méltósága nincs a termekben, ó nagysága a nevelő kisasszony azt mondá, hogy ide jött méltóságodhoz.

papánknak hízni egyáltalában nem akaró pénz-tárczájával, avagy helyesebben; óh mily számtalanszor nem tudott megbarátkozni papánk gutaütött tárczája az általunk oly szives kezeséggel kieszközölt bálí kontókkal! S ime most mikor ezeket a jó emlékü édes-keserűségeket régen letudtuk s bizony, már a feledés lomtárába is dobtuk a felet (bizonyítja a tánczend) most egyszerre nagyot böknék egy némely élelmes redaktorok többé-kevésbé ráncos homlokukra gonozz mutató ujjakkal s ennek elmulhatatlan következményeképen újra elének varázslóják papírosan, az elmúlt (talán igaz se volt!) szép farsangi éjszakáknak bűvös-hajos regéit!

Sietünk megjegyezni, hogy a malitiosus észrevételek nem a „Sátoralja” szerkesztőségében születtek, hanem hiszen jól tudjuk, mert ugyanam értünk a szöke és barna leány fejecskéek gondolatainak a kifurkészeséhez, hanem bizonyosan a Fővárosi Lapok szeretetreméltó nő olvasói csuevnek ekepen, a Fővárosi Lapoknak elmé-összeállított farsangi emléket lapozgatvan.

Szó sincs róla: Porzolt Kálmánéknál teméntelen sok élelmesseg lakozik. Ekkora élelmes-séggel — csak hogy más irányban kifejtve — talán még a tervbe vett pataki aszfalt- és kerámit járdányok is elkészülnének a mienniumra! Irgalmatlan nehéz is a sorja a szegény újságy-írónak a mai világban, mikor minden néven nevezendő „saját külön” meglepetést chablonossá taposott már ez a rengeteg sok sajtakaró! De a Fővárosi Lapokon a mint lászik, ki nem fogy annak az írva glóbusnak valamennyi sajtakaróják; Kamesatknak ózondús virányain is el tudna ó tartani farsangi emlékeivel a kamecsatki piszeorru szépeégeket; ha nagy Kame-rusba tenné át egy szép napon a radactióját, a cseresznye ajku fekete legények biztosan tudom, rögtön a Fővárosi Lapok saját külön farsangi emlékeit vennék alkalmazásba, — mint radirgummitak valóságos eleven kis fiókvizilovak helyett.

Mi nem igérünk 500 aranyat annak, de nem is adunk, a ki talpraesett adatokkal be tudja bizonyítani előttünk, hogy a Fővárosi Lapoknál elméssébb újság másutt is existál a vilagon! Leborulunk a Fővárosi Lapok kivánsága előtt; csakis arra kérjük collegiális indulattal, hogy ha már okvetlen nagy nevű collegiájának, a „Figaró Illustréjé”-nek a nyomdokaiiban óhaját lepkedni hát akkor, Isten neki, de legyen am igazán Figaró! vagy a mi még két rozsz közl a harmadik helyes dolog lenne: rugja oldalba általa ki nem vihető ideáit és vonuljon szépen vissza régi emlékeihez...

... És újra megzendül a zene, a táncz szilaj! A viganók suhognak, a levegő parfümmel és titokban megsúgott szerelmi vallomásokkal van telve, szóval, akár akarjuk, akár nem, benne érezzük magunkat a letanczolt farsangnak kettos közepébe, mikor a könyv lapjait forgatjuk. Az írók mikor ezikkeiket megteremtették, alighanem tánczoltak íróasztaluk mellett. Táncz és táncz... A hölgyvilág érthető kivánsisággal veszi sorról-sorra ezen efemer értékű könyvet, de mi férfiak! ah, oly érzékenek szívűek és savóverűek vagyunk, hogy még lelkesedni sem vagyunk képesek az ilyesmért! Elég nekünk, ha a tönkre silányodott frakra, klakkra, meg klakkra és a szomorú katzenjammerekre gondolunk, ezek a mi farsangi emlékeink (tisztet a kivételeknek!), minék látánk azokat még leírva is.

Különbén a könyvben a Vértessy Arnold „Első Bal” című novellája ér legtöbbit: a többi pillanatnyi hasznú és értékű cikkesekének csak az úgynevezett szellemi gurmandok veszik valami hasznát, mert le van írva úgyszólván minden farsangi mulatság, a budapesti jurista báltól kezdve egész a kajászó-szentpéteri jelméz bálig. De arra már tökéletességgel nem vagyunk kíváncsiak, hogy kik ropták a polkamazurkát Pesten, Kassan, Miskolezon és kik dütöttek be tánczaik közben a kajászó-szentpáli vígadó boglyakemenczének az oldalát! Szinte elérnül az ember attól az Isten tudja hány ezer nő névtől, melynek hosszú sorozata a könyvnek kétharmad részét megtölti.

Különbén a cikkek mind megjelentek már annak idején a Fővárosi Lapokban.

E könyv tehát meglehetősen élelmeséggel és lehet mondani szellemességgel van megcsinálva; ha ez is elony, akkor semmi baj sincsen.

Külső kiállításá méltán dicseri az Atheneum részvény társulatot.

Semper.

Gondolatok.

Ki azt hiszi, hogy első tekintetre, mint egy tábláról — képes az ember, mások characterét, hibáit, erőnyeit és élete viszontagságait leolvasni, igen csalódik.

A régi nemesség hőstetteiben igen csekély részt vettek a nők, annyival nagyobbat később, a nemesi gögben. Közönségesen, csak a férfiak szereznek czimeket, de a nők viselik azokat legszivesebben.

Nemelyek egyedül azért nem hisznek semmit, mivel mások, felette sokat hisznek.

Az igazat feltalálni nem nehéz, de azt megértetni az emberekkel — terhes feladat.

Vannak politikusok, k, mint ugró a sakkban, sohasem tudnak egyenes uton járni.

Szerkesztői üzenetek.

Rö. Kivánsága szerint. *Sch. J. S.-a-Ujhely.* Magán levél ment. *Censur.* Az ellentétek meg sem egyenlítették ki egymást? *M. E. Honnoma.* Levelet írtam. Nincs onnan semmi tudatni valód? *E. F. K.-Helcz.* Hát neked? *Bart. István Budapest.* Elfoglaltságod még mindig hallgatásra készted? *H. M. Mol.* Szívesen látott sorai mért maradtak el? *J. L. Miskolcz.* Mi az oka hallgatásodnak?

a Gyurkovics lányok? E tárgyban tudtam véleményemet. Hát a régióbl nem jön már semmi? *Dr. Sz. A. Simegh.* Szíves ígéretnék bevaltására mikorra számíthatok? *K. S. Szatmárhegy.* *K. E. Budapest.* Nem oktroválás akart lenni, csupan tisztelést s ugy is van bejegyezve. *Üdv. K. M. Helphen.* Hogy is mondja a úta: „Várlak, várlak, de hiába várlak?” *M. J. G. S.* Szíves ígéretnék köszönöm. *W. J. Meddig leszen így? G. K. Csak ígérkeznék? F. F.* Nagyon köszönjük vallatlunk iránti érdeklődését, de arra kérjük, hogy eredeti munkával s ne fordításokkal szerzenéseltessen bennünket? Különbén verseket elvből nem közlünk. *Lueas.* Jött. Hát még mikor fog jönni? A személyes találkozást is régen várjuk. Persze a szél is fu, meg a virg társaság is otthon rugasztják az embert... Ilyenek a falusiak. Főleg ha még vadászok! *Patrióta.* A küldemény nem vált be lapunkba. Mi első sorban vidéki lap vagyunk, kik vidékünk érdekeit kívánjuk szolgálni s ezt igértük is. Csak másodsorban vesznük fel olyan közle-ményeket, melyek általánosak. De ezek a közle-mények is mindig alkalom és időszerűek, mint pl. mai vezérézikkünk. — Az Ön küldeménye azonban egészen helyi vonatkozásu, vagy leg-alább nem olyan, mely a mi társadalmi életünk is ráillhetnék; tehát ha közlünk, ártatlanul korhöl-nök a mi vezérferfiainkat s általában társadal-munkat. De végre azért nem közölhető lapunk-ban, mert *politikai* az is *erősebb rajta erősen*, mas-képen megérteni se lehetne. — Reméljük azonban, hogy ez Önben lapom iránt az érdeklődést, a buz-galmat nem fogja esőkkeníteni; sőt ellenkezőleg legközelebb lehetek szerzenés valami kitünő tan-ügyű ezikkel szerzenéseltetni előfizetőimtel az ön tollából. A viszontalátsa! — *Ikarus.* Megjött. Leg-közelebb hozzuk.

H I R D E T É S E K.

Sternberg Ármán és testvére
ca. és kir. szab. hangszer-ípar
B.-pest, VII. k., Kerepesi-ut 36.
Saját gyártmányu, mindennemű hang-szerék és azok kellekkel és alkatrészei. Mindennemű hangszerek és zenélő-művek javítása és hangolása szak-szerű pontossággal teljesítették.

Legújabb! Legújabb!

INTONA

Különbességek acélhangu harmonikákban változtatható érez-játéklapokkal és korlátlan műsorral.

Ezen új találmány hangszerevel minden előzetes tanulmány és zeneismeret nélkül, száz meg száz testzés szerinti zeneadarabot lehet játszani. Ara 12 frt. a kótalapak darabja 30 kr. Megrendelések az árak rölegek beküldése mellett vagy utánvétellel teljesítettek. —

12 frt. a kótalapak darabja 30 kr. Megrendelések az árak rölegek beküldése mellett vagy utánvétellel teljesítettek. —

„Columbus”
ez és kir. szabad. cimbalom-verője megszünteti az eddigi pamutozást és csengést, erős és csengő hangot nyerünk általa. Minden verőre bárki ráhuzhatja és mindenkor le is húzhatja. Sohasem pusztul el. Ara a verőpálcákkal az utóbbiak minősége szerint 1.50, 2 frt 2.50, 3 frt és 3.50. Külön a „Columbus” verője párja 1 frt.

Képe s árjegyzék: a) harmonikáról; b) mechanikai zenélő-művekről és zenélő dísztagyarkról; c) minden egyéb hangszerekről, hangszerkellekről és húrokról külön kiadáson ingyen és bérmentve küldetik.

9-20

Orvosi tekintélyek által kitűnőnek elismerve.

„RHEUMA-SZESZ”

biztos hatású külszer rheuma, csúsz s a test bármínemű szaggatásai s fájdalmái ellen.

Ara 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Kapható a készítő WIDDER GYULA gyógyszerésznél
KIS-SZEBENBEN.

Sárospatakon: Trsztyánszky Károly.
S.-a-Ujhelyen: Kincsesy Péter,
Nagy-Mihályon: Tolvaj Imre.
Szerencsén: Bóta Béla özvegye.
Tokajon: Czigányi Béla,
Varannón: Gáll Sándor.

Homonnai: Szekerák Ambrus
urak gyógytáiraiban, az összes fővárosi, valamint vidéki gyógytárakban.

Fog és fejfájást 5 perc alatt megszüntethetünk.